

החלטת הממונה על המשמעת

גזר דין

1. הנקבלות הינן תלמידות בבית הספר לעבודה סוציאלית. הן הואשמו בכך שבמסגרת הקורס "מעשה התערבות" הגישו ביחד עם תלמידה נוספת עבודת סיכום שבחלקה הוכנה על ידי תלמידה אחרת שלמדה בקורס בשנה קודמת ובכך עברו עבירה של הונאה. לאחר הפרדת התיק של הנקבלות מהתלמידה השלישית עמה הגישו את העבודה, הוסר האישום בהונאה כך שהנקבלות דן מואשמות אך בעבירה של הפרת הוראות לפי סעיף ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
2. לאחר שמיעת הוכחות בתיק השתכנע הקובל כי הנקבלות התרשלו בכך שלא בדקו כי חלקה של התלמידה השלישית בקבוצתן היתה עבודה עצמאית, אך כי התרשלות זו אינה עולה כדי הונאה. הנקבלות הודו בהפרת ההוראות והורשעו על פי הודאתן לפי סעיף ו-29.4 לתקנון.
3. הצדדים טענו לעניין העונש, כשהקובל עותר להרחקה של סמסטר שתומר בעבודות שירות ובאת כוח הנקבלות מבקשת להימנע מהרחקה, כשהיא טוענת כי המעשה היה מעידה חד פעמית שנבעה מלחץ זמנים בו היו נתונות הנקבלות.
4. טיעון לחץ הזמן עולה תדירות בדיון המשמעתי, ולרוב אינו מחזק את טיעונו של מי שמעלה אותו. לחץ זמן לא יכול להצדיק (או אפילו להסביר) את ההחלטה להונות. אולם במקרה דנן, הנקבלות לא החליטו להונות, אלא אך התרשלו בכך שלא בדקו כי שותפה לעבודה ביצעה עבודה עצמאית. זאת התרשלות שלחץ הזמן דווקא רלוונטי לגביה, לפחות במידה מסוימת.
5. באופן רגיל, הפרת הוראות על ידי שותפות פאסיבית בהונאה בעבודה עשויה להצדיק הרחקה, על אף שככל הנראה לא נפסק עונש כזה בעבר. אולם בשל נסיבותיו הייחודיות של המקרה הזה, הוא איננו המקרה המתאים לשימוש ראשוני בעונש כזה. הרחקה במקרים כגון אלה עשויה ליצור רף ביניים בין מקרים של הונאה לבין מקרים של השתתפות סבילה בהונאה, ומעבר לצורך במקרה זה אציין כי נראה שראוי שרף כזה יתקיים. אך כאמור, בשל נסיבותיו של מקרה זה, החלטתי לא לפסוק עונש של הרחקה בנוגע לנקבלות דנן.
6. על כן אני גוזר את עונשן של הנקבלות כדלקמן:
  - א. פסילת הקורס נשוא הקובלנה, "מעשה התערבות".
  - ב. הרחקה על תנאי של שנה למשך שנתיים.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שמות התלמידות.

פרופ' רועי קרייטנר
הממונה על המשמעת